

இருளும் ஒளியும்

கிரண்டு கண்கள் போல

வாழ்க்கையில்

வந்தது வந்தது போகும்

துன்பம் இன்பமே

இன்பம் வரும் ஒளிமே

கருவில் நான் கண்ட

இருள்

பிறப்பில் நான் கண்ட

ஒளி

கிரவில் நான் குணிய

நின்றேன்

தந்தையின் பாத ஒளி

வந்தது நின்றது என்முன்னே

காந்தும் கைகாட்டும்

வாசித்தால்

இருளில் ஒரு பலத்தகாற்று

என்னை துடி துடிவிசைசென்றது

என் தாயின் கரங்களாக

காணையில் ஒளியும்

மாணையில் இருளும்

வருவது வரும்

வாழ்க்கையில்

இன்பம் துன்பம் கிரண்டும்

வரும் இது எதிர்த்தும்

இருளே உணக்கு
எடுத்துரை அழகு
நிக்நீயேன் உன்
என்னை மறந்து
நிலவே உன்னை
காண செய்ய நான் வந்தேன்
நீ ஏன் யுளிகிராய் கடுமேகத்தில்
மேகத்தில் யுள்தந்திருந்து
கிரித்தினாய்
வானத்தில் மலர்ந்திருக்கும்
மல்லிகை யுக்களே. இது
மனம் வீசாது யுளியேசும்
மணியூ இடுளைக்கண்டு
மிறலாதே அப்போது
இருளில் வாழ்பவர்களை
என்ன சொல்ல
எங்கே செல்ல
முடிவில்ல இருளில் செல்ல
முடிவே முடிவென்ற யுளியை யே
கல்வி என்ற யுளி என
வாழ்வில் வீசிய வசந்த யுளி
வாழ்க்கையை கற்றுத்தந்த யுளி
வாழ்க்கையை சொல்லித்தந்த
இருளில் இருந்து வளர்ந்தவள்
இடுளை கண்டு அஞ்சுவதா

பிறப்பில் தாய் உயிர் சூந்தூள்
 வளர்ப்பில் சூந்தூ குஞ்சியம் சூந்தூள்
 இடுளில் குஞ்சியம் வந்தூ
 பேளில் இடுளை பேளியால்
 வெல்வாய்

சூந்தூ சூந்தூ அறிவால்
 வெல்வாய் ✓

கோய்தூ யாதூதூல்
 வெல்வாய் ✓

இ பேளியின் அறிவை ✓

இடுளில் குஞ்சியம்
 நம்பிக்கை சென்றால் ✓
 இடுளும் பேளியாகும்
 வாழ்வில் .